

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

**Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig
durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer
vermehrten und verbesserten deutschen Ueersetzung**

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

החנמ תלאפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](#)

מוסת ליום אחרון של פסח

אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדונינו, אתה הוא מלפני. אתה הוא מוציאנו: אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הספדים: בטום התקנות הארץ והצפן והחלבנה ונלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מד וקציעה שבלה נרד וכרכם משקל שששה עשר שששה עשר מנה. הקשת שניים עשר. וקלופה שלשה. וקפטן תשעה. בורות בראשינה תשעה קבוע. יין כפריסן סאיין תלחה. ובין תלחה. ואם אין לו יין כפריסן. מביא חמר חוריין עפיק. מליח סודomit רבע חקב. מעלה עשן כל שהוא: רבינו גפן אומר אף בפתח תירין כל שהוא ואם גפן בה דבש פסלה. אם חסר אהר מכל סטנית חיב מיתה: רבנן שמעון בן גמליאל אומר. הארץ אינה אלא שוף הנוטף מעצי הקטף: ברית פרשנich שיטאין בה את הצפן. כדי שההא נאה: יין כפריסן שזרין בו את האפנון כדי שההא עשה: והלא מי רגלים פין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעוריה מפני הקבוץ:

השיר שהלויים דיו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
היו אומרים. לי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: בשני הין
אומרים. גדוול יי' ומחל מאד בעיר אלהינו הר קדרשו: בשלישי
היו אומרים. אלהים נצב בערת אל בקרב אלהים ישפטו:
ברכיעי הין אומרים. אל נקמות יי' אל נקמות הופיע: בחמישי
היו אומרים. הרניינו לאלהים עיניו הריעו לאלהי יעקב: בששי
היו אומרים. יי' מלך גאות לבש לבש יי' עז התאזר אף תפוז
תבל בל תמצות: בששבת הין אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
מזמור שיר לעתיד לבא. ביום שבלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
אמר רבינו אליעזר אמר רבינו חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעזלם:
שנאמר וכל בניך למודי יי' ורב שלום בניך: אל פקרא בניך אלא בוניך:
שלום רב לא דברי תורה ואין למו מבשול: יהי שלום בחילך שלוחה בארכמנותיך:
למען אחיך ורעי אדברה בא שלום לך: למען בית יי' אלהינו אבקשה טוב לך:
" עז לעטו יתנו " יברך את עמו בשלום:
עלינו, שיר הויחוד ומוטר של יום.

תפלת מנחה

אתה חוננתנו wird wie gestern S. 154 gebetet. — an
ויתן לך und אתה קרווש ויהי נעם לך מזואי שבת

ברוך seiſt du, Ewiger unſer Gott, König der Welt, der uns hat erkoren aus aller Heidenvölker Mitte, uns hat ausgezeichnet vor allen Zungen, und uns hat geheiligt durch ſeine Gebote. So haſt du, Ewiger unſer Gott, uns gegeben (Sabbathe zur Ruhe und) feſtliche Zeiten zur Freude, Feiertage und Festmomente zu frohſinniger Ergözung, diesen (Sabbathtag und dieſen) Tag des Festes der ungesäuerten Brode, als die Zeit unſerer Befreiung (in Liebe), zur heiligen Verkündigung, zum Ungedenken an den Auszug aus Egypten. Denn an uns haftest du Gefallen gefunden, und uns haſt du mehr als alle heidnischen Völker geheiligt, und (den Sabbath und) die dir geweihten Feste haſt (in Liebe und Wohlwollen) in Freude und Wonne zum Erbe du uns gegeben. Gelobt feiſt du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath) Israel und die Zeiten.

מעריב ליל שביעי של פסח

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחרובנו מבל עם ורוממן מפלל לשוזן וכדשנו במצוותיו. ותתן לנו יי' אלהינו באבבה (שבחות למנוחה ומועדים לשושן את יום השבת זהה ואת יום חג המצוות זהה. זמן חרותנו (באבבה) מקרא-קדש זכר ליציאת מצרים. כי בני ברית ואותנו קדשת מבל העמים. (ושפט) ומוציאי קדשך (באבבה וברצון) בשמחה ובשושן הנחלתנו. ברוך אתה יי' מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

ספרית העומר

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על ספירת העומר:

היום ששה ימים לעומר:

יה רצון מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלכנו בתורה: ושם נעבדך ביראה פימי עולם ובשנים קדמוניות: למנצח בניןות

עלינו. Unsere Pflicht ist es, den Herrn des Weltalls zu preisen, die Anerkennung der Größe zu weihen dem Bildner der Urschöpfung, der nicht uns hat gleichgestellt den Heidenvölkern der Welt, und jenen Stämmen der Erde uns nicht hat ähnlich werden lassen; der nicht einen Anteil uns hat gegeben, gleich dem ihren, und nicht ein Loos wie jenes, das ihrer Gesamtheit

עלינו לשבח לאדרון הבעל. לחת גדרה ליוצר בראשית שלא עשנו בגני הארץ ולא שמננו במשפחות האדמה שלא שם חלכנו בהם ונורלנו בכל הארץ. ואנחנו פורעים ומ尸חחים ומודים לפנוי מלך